

Udtalelser om de Drøftelser, Overenskomsten har givet Anledning til i den preussiske Landdag. Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte i Onsdags bl. a., at den „Sindstilstand i Tyskland, som har givet sig Udtryk i forskellige Udtalelser under den Landdagsdebat, som er nævnt, er selvfølgelig fremkaldt først og fremmest af Tysklands almindelige Nød, men ogsaa paavirket af og øget ved Udtalelser hjemmefra af skadelig Art og ved politiske Bestræbelser Syd for Grænsen, som i høj Grad maa misbilliges“. Det er en af disse almindelige Mistæneliggørelser, som jævnlig fremsættes fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, og som i Virkeligheden kun tjener til at give Tyskerne Vaaben i Hænde mod vore Landsmænd Syd for Grænsen, der paa fuldt ud lovlig Vis værger deres folkelige Rettigheder og Krav. Det er den Slags Udtalelser, som General v. Tschischwitz paaberaabte sig til Støtte for Bladforbudets Opretholdelse. Det er mig ganske ufatteligt, at Danske kan gentage disse Paastande, naar det er en uomtvistelig Kendsgerning, at alle politiske Partier i Danmark er enige om at kræve den nuværende Grænse respekteret, og at de sydslesvigske danske Organisationer og deres Presse Gang efter Gang bestemt har betonet deres Loyalitet overfor den Stat, de tilhører. Vore Landsmænd Syd for Grænsen staar i enhver Henseende paa Lovens Grund og har Ret til at kræve denne Kendsgerning anerkendt og respekteret af alle Kredse her i Landet.

Debatterne i den preussiske Landdag viser en meget stærk Opposition mod den nuværende Grænse, en Opposition, der naar fra det yderste Højre til Socialdemokraterne. Tre Gange i Løbet af de to sidste Maaneder har Spørgsmaalet om den tysk-danske Grænse været til Behandling i den preussiske Landdag: den 14. December, den 26. Januar og den 1. Februar. Alle tre Gange er der faldet voldsomme Udtryk mod Danmark: man har kaldt vort Land for en „Ligrover“; man har talt om Rov af tysk Land paa Grundlag af en uretfærdig Afstemning, der foregik under Tryk af franske Bajonetter, ganske som om Historien overhovedet først begyndte med 1864, ja, den tysknationale Landdagsmand Hr. Milberg har endog uden Modsigelse fra

Ministerbænkene talt om den kulturelle Bevilling paa 200 000 Kr., som er vedtaget enstemmigt af alle Partier her paa Rigsdagen, som om den ydedes til den danske Agitation i Sydslesvig, endskønt der ofte nok fra den højtærede Statsministers Side og sidst under Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget i Fjor fra den højtærede Undervisningsministers Side i alle Enkeltheder er gjort Rede for denne Bevillings Anvendelse.

Af de Udtalelser, der er faldet i den preussiske Landdag, har jeg allerede haft Lejlighed til at citere enkelte særlig betydningsfulde under den Debat, der fandt Sted i dette høje Ting i Forgaars. Jeg skal endnu tillade mig at fremdrage ganske enkelte, som kaster et særlig interessant Lys over den Tankegang, der for Tiden besjæler vide Kredse i Tyskland. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse den Udtalelse, som en saa moderat Mand som Repræsentanten for Centrum, Dr. Schwering, fremsatte under Forhandlingen i den preussiske Landdag den 1. Februar. Dr. Schwering udtalte ved den Lejlighed: „Det maa fremhæves, at den bestaaende Grænse hverken svarer til Statens Interesse, ej heller til Retfærdighed og Moralitet. Saa længe der findes Tyske, som stræber tilbage til deres Moderland, og som ikke kan vende tilbage til Moderlandet, saa længe maa vi yde disse Tyske moralske Midler og aabne dem Veje til dette deres Maal“.

Nu maa man selvfølgelig, naar man vil bedømme den Diskussion, der har fundet Sted i den preussiske Landdag, tage forskellige Forhold i Betragtning. Man maa tage i Betragtning, at man i det tyske Rige staar umiddelbart foran Nyvalg til Rigsdagen. Man maa tage i Betragtning, at den politiske Konstellation i den største Forbundsstat Preussen er anderledes end den politiske Konstellation i Riget, at det preussiske Ministerium endnu hviler paa den store Koalition, der spænder fra Folkepartiet, fra det tidligere national-liberale Parti, til Socialdemokraterne, og at der utvivlsomt med Henblik paa det kommende Valg og med Henblik paa Socialdemokratiets øjensynligt stærkt svindende Indflydelse i Tyskland af de længere til høre staaende Partier gøres Forsøg paa at trænge Socialdemokratiet ind i en vanskelig Situation, og at Landdags-